

GANSHOREN

Drasland & Herinnering

Een vreemde stapeling in de kleur van donkere aarde,
de Byzantijnse basiliek – dat lege pakhuis van God –
met de gasketel van de koepel en de zeegroene torenspitsen
die zich ongeschonden oprichten in het ochtendlicht.

De zware helling van het terrein volgend
en te midden van het algehele verval, gaan we in snelle
afdaling tot aan het zompige moeras: met zijn uitzicht
van alleenstaande klavers, schakeert een nevelrest
de kleuren waarin de sociale woonblokken oplossen en
de gebouwen met hun vensters breed als etalages
die lijken overgeplaatst van een of andere
Rivièra, hier, op ik weet niet hoeveel kilometer van zee.

Wat ons de zoom lijkt van een bosje
is slechts een smal paadje, een haag platanen
die gewelfribben het blauw
in werpen en als hoge greppel
de toren van het kasteel de Rivieren aan het oog onttrekken.

Midden tussen de heideplanten die er ooit stonden
zou een stiksteek passen voor mijn schreden,
in de loop die hen, bijna in het geheim
en zonder dat iemand het zegt, leidt door de straatjes van de Home
met haar bochtige lanen, binnenpleinen en passages,
tot aan het Sorbeboomplein, - ei dat op een haar na
zich niet sloot tijdens mijn lukrake dwalen
tussen bogen van baksteen en stomme kruisingen.

Op het Eeuwfeestplein staat een bronzen metselaar
die, vijf meter boven de grond, op een horizontale
balk de hoefboog bewaakt van wat de
toegangspoort tot de gemeente moest zijn.

Maar in Heideken is reeds lang de vlam gedooft
in de veiling met het kaarslicht; het hoogste bod scheerde
de bovenleiding van de tram die fluitend de houten
vloer van de boerderij-stal-bakkerij&cabaret zou oversteken.
Omdat de herinnering de schaduw van de wilgen bevochtigt,
kom ik jullie vandaag uitnodigen voor een tartine
met platte kaas vergezeld van een frisse lambiek en, met pijl
en boog, het doel aflijnen waar jullie de roos zouden wensen.

Tegen het eind van de middag zullen we achter, in de poel,
een bad nemen tussen de ronddobberende ganzen die
hun snavels openend in de lucht, onbeweeglijk
als een ex-voto, het geluid van een jachthoorn achterlaten.

Paulo Teixeira
Vertaling Irène Koenders